

РЕШЕНИЕ

№ 671

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4888** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище е адрес на управление [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН] от 09.01.2013г. издаден от Д. К. -орган по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите /НАП/ -гр. С., В ЧАСТТА, потвърдена с решение №748 от 22.04.2013г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при Централно управление на НАП, с която е потвърдено задължението за м.06.2012г. от 8215,22лв. дължимо ДДС и лихва от 414,72лв. и в частта, с която е изменен установения резултат за данъчен период м.08.2012г. като от определения 7 796,19лв. ДДС за внасяне –същият е намален на 1323,81лв. ДДС за възстановяване.

В жалбата са изложени съображения, че неправилно е отказано правото на данъчен кредит от общо 29 050лв. по 9 фактури издадени от доставчика „В. Метал 3”, както следва: 7 фактури за м.06.2012г.:фактура№[ЕГН]/26.06.2012г., фактура1000000002/26.06.2012г.,фактура1000000003/27.06.2012г.,фактура №[ЕГН]/28.06.2012г., фактура № [ЕГН]/29.06.2012г.,фактура№[ЕГН]/30.06.2012г. , фактура №[ЕГН]/30.06.2012г. и 2 фактури за м.08.2012г.- фактура №[ЕГН]/15.08.2012г. и фактура №[ЕГН]/18.08.2012г.. Твърди се, че доставчикът е представил договорите за фактурираните и извършени СМР и въпреки наличието на пропуски в документацията – договорените дейности са извършени, което се установява и от заключението на вещото лице. Не се приемат с жалбата

констатациите на ревизиращия екип, че липсата на приемо-предавателни-протоколи, на командировъчни заповеди, списък на лицата конкретно извършили отделните работи, липсата на склад и доказателства за Д. –обуславят извода за нереалност на доставката. Във връзка с изложеното се подчертава, че има плащания, което е доказателство за извършените дейности, тъй като в противен случай същите не биха били платени. Твърди се, че след като доставчикът е издал фактура, то съгласно чл.85 ЗДДС вр. с чл.68, ал.2 от ЗДДС –правото на данъчен кредит е възникнало, предвид това, че данъкът е станал изискуем от доставчика. Допълва се, че с непризнаването на правото на данъчен кредит дружеството се санкционира, което е в противоречие с Директива 2006/112/ЕС, тъй като същото не следва да отговаря за действията на своя пряк доставчик. Отделно от това се изтъква, че СМР са по задължителни указания на друг държавен орган, вкл. след изпълнението им е издаден лиценз от МЗХ.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.С., който поддържа изразеното становище в жалбата и моли за отмяна на РА в посочената му част. Претендира се разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, чрез процесуалния си представител юрк.Б., оспорва жалбата и поддържа становището за законосъобразността на РА.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На първо място се съобразява, че жалбата е от адресат на акта, в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Във връзка с гореизложеното–преди да се направят изводи за валидността, процесуалната и материалната законосъобразност на акта, предмет на съдебен контрол, се съобразява следното:

По процедурата: производството по издаване на РА е започнало със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1206993/20.09.2012г., издадена от Р. Г. Я. – началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ на ТД на НАП – С., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задължение по ЗДДС за данъчните периоди от 01.06.2012г. до 31.08.2012г..Изисквани са и представени документи от преките доставчици в това число от издателя на спорните фактури [фирма] са депозирани договорите, ведно с приложенията им.

Проверката е завършила с ревизионен доклад /РД/ №120699 от 07.12.2012г., срещу който в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК ревизираното лице не е подало възражение.

Ревизията приключва с РА №[ЕГН] от 09.01.2013г., издаден от Д. К. на длъжност главен инспектор по приходите, упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган /З./ №K1206993 от 17.12.2012г., с който РА са определени следните задължения: за периода от 01.06.2012г. до 30.06.2012г. дължим ДДС в размер на 8515,22лв. ведно с 414,72лв. лихва. За данъчния период 01.07.-31.07.2012г. е установена сума за приспадане по ДДС от 4847,16лв., както и за периода от 01.08.2012г. до 31.08.2012г. дължимият ДДС е установен на 7796,19лв. ведно с лихва от 97,27лв., от която главница е приспадната сумата от 4847,16лв. –ДДС за приспадане от данъчния период от м.07.2012г..

РА е обжалван и в срока по чл.155 от ДОПК решаващият орган е постановил решение №748/22.04.2013г., с което е потвърдил задължението за м.06.2012г. от 8215,22лв. дължимо ДДС и лихва от 414,72лв. и е изменил РА за установения резултат за данъчен период м.08.2012г. като от определените 7 796,19лв. ДДС за внасяне е

определен ДДС за възстановяване от 1323,81лв., доколкото РА в частта за данъчния период м.07.2012г. е отменен по съображения, че е признато правото на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма] и [фирма] без да се признае правото на данъчен кредит по фактурите на [фирма].

По материално-правните основания за постановяването на акта:

За данъчния период 01.06.-30.06.2012г. е подадена справка-декларация с резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 11 534,78лв.. След анализ на доставките от [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит по следните фактури ф.№[ЕГН]/26.06.2012г. с основа 17650лв. и ДДС 3530лв., ф.№[ЕГН]/26.06.2012г. с основа 12000лв. и 2400лв. ДДС, ф.№[ЕГН]/27.06.2012г. с основа 12300лв. и 2460лв. ДДС, по ф.№[ЕГН]/28.06.2012г. с основа 12400лв. и ДДС 2480лв., по ф.№[ЕГН]/29.06.2012г. с основа 12200лв. и 2440лв. ДДС, по ф.№[ЕГН]/30.06.2012г. с основа 12200лв. и 2440лв. ДДС и по ф. №[ЕГН]/30.06.2012г. с основа 20000лв. и 4000лв. ДДС. С оглед изложеното е направена корекция като при деклариран ДДС от 28 500лв. и заявен данъчен кредит от 40 034,78лв. при съответно изчислено от дружеството ДДС за възстановяване от 11 534,78лв. - ревизиращият екип е намалил данъчния кредит от 40 034,78лв. с 15 650лв. /непризнатото право на данъчен кредит по посочените фактури/ или е установил същият на 20 284,78лв., поради което е констатирано за периода ДДС вече не за възстановяване, а за внасяне от 8215,22лв. и съответно лихва от 338,48лв..

За данъчния период 01.08.2012г.-31.08.2012г. също не е признато правото на данъчен кредит в размер на 9120лв. по 2 фактури на [фирма]: фактура №[ЕГН]/15.08.2012г. с основа 22500лв. и ДДС 4500лв. и фактура №[ЕГН]/18.08.2012г. с основа 24000лв. и ДДС 4800лв.. За целия период непризнатия данъчен кредит е 18 420лв., поради което от начисления ДДС от 38 016лв., вместо декларираният данъчен кредит от 48 639,81лв. е установен такъв от 30 219,81лв. /след приспадане на непризнатите 18 420лв./ поради което вместо декларираният от дружеството резултат ДДС за възстановяване от 10 623,81лв.- ревизиращият екип е установил с РА 7 796,19лв. ДДС за внасяне, но от тази сума е приспаднал резултата за м.07.2012г. /т.е. ДДС за възстановяване на дружеството/, поради което е констатирано, че дължимото ДДС за м.08.2012г. за довносяне е 2949,03лв..

Основанието да не се признае правното на данъчен кредит по посочените фактури е извода за нереалност на доставките, като предмет на същите по фактурите са СМР на обект в [населено място]. По отношение на отделните договори –ревизиращият екип е направил следните изводи: по договор №5 от 25.06.2012г. е посочено, че е следвало да се изградят 2бр.сушилни на етап груб строеж /със запазена конструкция на съществуващата сграда/, съгласно количествено-стойностна сметка- Приложение №1, линеен график и Схема за разплащане-приложение №2, но което приложение №2 няма единични цени и не отговаря на клаузата по договора за количествено-стойностна сметка, поради което е направен извода, че не е неясно как е договорена сумата от 41 650лв. без ДДС. Има позоваване на договора, че цената е ориентируваща и е на база фиксирани цени в приложение №1, каквито е установено, че няма. Установено е, че няма и двустранен сертификат по т.3.3. от Договора за приемане на извършената работа, поради което е посочено, че не е ясно кои фактури се отнасят за този договор.

Също по договор №6/26.06.2012г. от екипа се приема, че има противоречие в съдържанието му: посочено е в същия, че се касае за обект груб строеж, а

конкретните работи са мазилки, боядисване и т.н.. Също приложение №2 представлява количествена сметка без единични цени, поради което отново се прави констатацията, че не е ясно как е определена общата цена от 12300лв. без ДДС.

За договор №7 от 27.06.2012г.- ремонт и изграждането на стая за почивка в съществуващата стая –отново е констатирано, че няма единични цени за видовете работи в количествената сметка и не се установява как е формирана цената от 12000лв. без ДДС. Също е посочено, че в договора се визира груб строеж, а в приложението – ремонтни работи.

По договор №8 от 28.06.2012г., касаещ изграждането на баня и санитарен възел от общо 6кв.м. в Р. –отново няма единични цени и не е известно как е формирана цената от 12 200лв., като се установява и разминаване в площта, която е посочена в приложението 60кв.м..

Относно договор №10 от 30.06.2012г. - СМР в работно помещение от 60кв.м.- също в приложението, представляващо количествена сметка- няма единични цени и не е ясно как е формирана общата цена от 12 200лв.. Направена е същата констатация за ремонтни работи, посочени в договора като етап на завършеност груб строеж.

Договор №11 от 30.06.2012г. има за предмет СМР в работни помещения от 80кв.м. като също в приложение №2, представляващо количествена сметка няма единични цени, не е ясно как е формирана общата цена от 42500лв.. Изписани са ремонтни работи в приложението и няма фаза груб строеж, както е по договора. Също е посочено, че е определен аванс от 20000лв., но фактура за тази сума не е издадена.

Общо за всичките договори е обобщено, че няма приемо-предавателни протоколи за датите на действителното им изпълнение. Относно материалите е посочено, че няма склад възложителя, предвид това, че прекият доставчик е заявил, че са за негова сметка, вкл. не са представени доказателства за наличните Д.. Установено е, че има за периода само три регистрирани по чл.62, ал.5 от КТ трудови договори на [фирма], като от ведомостите е видно, че лицата са работили 9 дни от м.06 и за м.08 -69дни общо, но няма командировъчни заповеди, както и документи доказващи пътуването на лицата до [населено място]. Подчертава се, че в същото време дружеството е извършило и други дейности на стойност 322 420,98лв. и продажба на стоки за 555 398,08лв. без склад и персонал за м.06, поради което е направен извода, че за 26 дни тримата работника са изпълнили дейности само за труд без материали за 188 825лв., като за получили възнаграждение от 1227,34лв..

Посочено е, че е извършена и проверка на място, обективирана с протокол №1239293 от 30.10.2012г., с който е установено, че извършените СМР не отговарят по обем на договорените дейности. Например -за банята и тоалетната е посочено, че няма плочки по пода и стените - на пода има замазка, на стените –боя. За изкъртени врати от 334 линейни метра –на място се установява, че са около 10л.м., касаещи само 2 врати. На покрива е установена стара бетонна плоча, поради което е посочено, че не е ясно какво е демонтирано съгласно договора. Не е установено къде е направена вертикалната планировка. Посочено е, че видимият оглед установява ремонт на пода, боя по стените и тавана и осветление, а в действителност има описани множество други дейности.

Относно разплащането е посочено, че има 6 извлечения от банковата сметка от 11,12.07.2012г. и от 07.08.2012г., 10,20,25.09.2012г.. От представената хр. на с/ка 503 от 01.06-31.08.2012г. е установено, че плащанията по фактурите не съществуват, като от хр. на с/ка 501 за същия период са отразени 5 плащания в брой по

ф.№10..1,ф.№10..3,ф.№10..4,ф.№10..6 и ф.№10..6. Няма и данни за издадени отчети и фискални бонове, като от оборотните ведомости се установява, че фирмата реализира големи обороти.

С оглед изложеното ревизиращият екип е заключил, че от насрещните проверки на доставчиците не се установява документално извършването на услугите именно от тях, конкретно за [фирма] е допълнено, че освен фактурите, приложенията към договорите и последните няма нищо друго- напр.разрешение за строеж /респ.писмо от общината, че такова не се изисква/, заповедна книга, инструктаж на работещите, командировъчни, пътни книжа, поради което е налице хипотезата на чл.37, ал.4 от ДОПК и органът е приел, че след като няма информация предоставена от субекта - такава за посочените обстоятелства не съществува, поради което ревизиращият екип на основание чл.68, ал.1 т.1 вр. с чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС –е отказал да признае правото на данъчен кредит по посочените 9 фактури на [фирма].

С решението на решаващия орган посочената констатация не се променя за описаните 9 фактури. В решението не е споделено от ответника възражението, че може да има несъответствия между описанието на СМР в договорите и приложенията. Не е прието твърдението, че след като има плащане се доказва изпълнението на СМР. Не са споделени доводите за нищожност на РА и за допуснати процесуални нарушения в ревизионното производство. Във връзка с последното решаващият орган е констатирал, че проверката е възложена със З. №К1206993 от 07.12.2012г. и поради структурни промени в НАП органът по приходите, считано от 01.11.2012г., е имал компетентността да издава заповеди по чл.113, ал.3 от ДОПК, както и да издава З. за неприключилите към 31.10.2012г. ревизионни производства, сред които и дружеството жалбоподател. Посочено е, че не са допуснати и съществени процесуални нарушения, доколкото са събрани относимите факти и обстоятелства, като действията на ревизиращия екип са документирани и описани в РД и РА. По същество са споделени изводите в РА.

От друга страна в хода на съдебното производство беше изслушано заключението на в.л.инж. Ал.Ц..

Видно от основното заключение л.312 в.л. е извършило оглед на обектите в [населено място], общ.П., за описаните СМР в процесните договори и приложения към тях за м.06.2012г., като установява следното: обектът представлява 4 помещения преустроени и ползващи се към огледа като 2 сушилни и 2 склада с тоалетни зад сушилните, стая за персонала и помещение за горелките.

Конкретно по договор №5 не са извършени следните дейности: демонтаж на гредоред, монтаж на П. капкобрани, демонтаж на таванна конструкция, изкърпване на стени с финна замазка, монтаж на первази, изтъргване на таван и шприцоване с теракол, ситнопръскана мазилка по тавана, демонтаж на месингови лайсни, демонтаж на настилка, замазка, изолация на покрива на сушилните. Също някои от позициите са разделени напр. натоварване и извозване на строителни отпадъци. При цялостно измазване на сушилни –има повторение, доколкото е включено в предходните дейности. По част В и К, Ел. и Противопожарна част- има цялостно изпълнение, но по част Вентилационна –не, защото сушилните са новоизградени и няма демонтаж на вентилационен блок. От допълнителното заключение се установява, че изпълнените дейности са 58,18%.

По договор №6 –в.л. установява, че няма демонтаж на изолация на стени, няма монтаж на таванна конструкция, няма демонтаж на фаянсова облицовка и первази,

монтажните работи съответно са изпълнени, но по отношение на водопровод и канализация няма монтаж на подов сифон, на канал, на тоалетна мивка, на батерия за мивка и т.н.. Изпълнените дейности са 61,57%.

По договор №7- в.л. констатира, че няма демонтаж на гредоред, на хидроизолация, на таванна конструкция, на первази, на фаянсова облицовка, съответно няма монтаж на первази, клипси и дюбели, лайсни, изтъргване на таван, сприцоване и изпръскване. На пода от 38кв.м. няма демонтаж на настилка, циментова замазка, хидроизолация, направа на циментова замазка. В част „Вентилация” също няма демонтаж на вентилационен блок. За котелното помещение няма подмазване на врати, изтъргването на мазилка не е 26, а 10куб.м.. Част „Електро” е изпълнена. Изпълнените дейности са 53,37%.

По договор №8 в.л. установява, че няма блажно боядисване на чуг.решетки, няма боядисване с фасоген отвън, ситно-пръскана мазилка, за ремонт и възстановяване на стени –в.л. установява, че описаните 20кв.м. са новоизмазани. По част „Електро” няма демонтаж на осветителни тела и кабели и монтаж на противовлажни осветителни тела. Изпълнените дейности са 63,04%.

По договор №9- също няма демонтаж на хидроизолация, на таванна конструкция от 60кв.м., на первази, на 24кв.м. фаянсова облицовка, на 60кв.м. настилка на теракот, на демонтаж и монтаж на решетка, на 24кв.м. демонтаж на фаянс по стени, на 60кв.м. теракот, на 60кв.м. изтъргване и шприц на таван и на 60кв.м. изпръскване на таван. Изпълнените дейности са 42,20%.

По договор №10 също няма демонтаж на 60кв.м. таванна конструкция, на дограма, на первази, на 24кв.м. фаянсова облицовка, на 60кв.м. настилка на теракот, на монтажни решетки, на боядисване на 60кв.м. таван с фасоген, на шприцоване на същата площ с теракол и боядисване. Изпълнените дейности са 23,11%.

По договор №11 няма 22кв.м. демонтаж на гредоред, на 80кв.м. демонтаж на хидроизолация, демонтаж на 80кв.м. таванна конструкция, на первази, на фаянсова облицовка, на настилка от теракот, на решетки. От монтажните работи –не са изпълнени 144кв.м. боядисване с фасоген, 124кв.м. ситно-пръскана таванна мазилка. Относно склада за готова продукция- няма 95кв.м. демонтаж на настилка, също 95кв.м. направа на циментова замазка 2 вида, на хидроизолация, част „Електро” е изпълнена. Изпълнените дейности са 46,46%.

В съдебно заседание в.л. сочи, че няма в приложенията единични стойности, поради което **не може да каже в стойностно отношение каква част са посочените проценти**, доколкото се касае за различни по вид и стойности СМР. В.л. пояснява, че описаните СМР принципно могат да се извършат за един месец от трима работника /ако са съответните специалисти/, още повече, че се касае за летни месеци с по-голяма продължителност на деня.

В хода на съдебното следствие е представен протокол от 20.06.2013г. между жалбоподателя и доставчика по чл.9 и чл.20 от ЗЗД /л.300/, с който се констатира неточности в договорите относно описанието и срока, като навсякъде, където се визира степен на завършеност „груб строеж“ се няма предвид това, а конкретните СМР. Визирана е неточност и касателно срока- без да се посочи каква, но изцяло се поддържа препращането към приложения 1 и приложения 2.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Р. акт е издаден от надлежен орган, като в тази връзка напълно се споделят мотивите в решение №748 от 22.04.2013г., че със заповед РД-01-1358 от 01.11.2012г. /л.24/ е наредено Т. Т. /началник сектор „Ревизии“/ да издава заповеди по чл.113, ал.3 и по чл.119, ал.2 от ДОПК за определяне на компетентен орган като в т.74 се включва и дружеството жалбоподател. Съответно същият е издал З. №1206993 от 07.12.2012г./л.51/. Още повече, че тази заповед е връчена на пълномощника А. С., видно от разписка на л.52, като нито в този момент, нито по-късно до резултатите от ревизията –страната не е възразила за компетентността.

На следващо място се установява, че РА е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити -името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, като към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад.

При издаването на ревизионния акт не са допуснати процесуални нарушения, доколкото са установени относимите обстоятелства вкл. и с извършена от органите проверка на място за установяване на изпълнените СМР, за което е съставен констативен протокол №1239293 от 30.10.2012г. /л.46/, като липсват данни да е съставен по-късно от посочения ден на проверката извършена на място от 13.00 до 15.00ч. в присъствието на управителя Б., както твърди дружеството. В действителност –не е връчен на място препис от протокола, а на 12.12.2013г. е получен от пълномощника А. С., няма подпис на присъствалия управител, но изложеното не е съществено процесуално нарушение, предвид това, че проверката е продължила няколко часа и може управителят да не е бил към момента на завършването ѝ, доколкото няма механизъм да се

подсигури цялостното му присъствие.

От друга страна – по процесните фактури издадени от [фирма] са събрани доказателства. Съставен е протокол за извършена насрещна проверка №2217-1206993-3 от 05.11.2012г., като от прекия доставчик са представени договорите №5 до №11 от м.06.2012г. за СМР в [населено място], ведно с приложенията без единични цени, без приемо-предавателни протоколи, с изявление, че няма склад дружеството /декларация на л.141/, без данни за Д., с представени само три вписани трудови договора, вкл. без граждански такива, без командировъчни заповеди за лицата, без данни за технически ръководител на обекта.

СЛЕДОВАТЕЛНО - при оспорения РА се касае за валиден акт, издаден от надлежно упълномощено дл.лице, мотивиран, без допуснати процесуални нарушения.

В случая по СЪЩЕСТВО спорно е наличието на реално осъществени облагаеми доставки като предпоставка за признаване правото на данъчен кредит. Изводите за липса на облагаема доставка между прекия доставчик [фирма] и жалбоподателя се основават на реално установената липса на извършването на конкретни СМР при проверка на място, на липса на кадрова /само трима работника/ и ресурсна обезпеченост /липса на склад и материали/, съответно на липсата на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС. Не се спори по издаването на данъчните фактури, но изложеното според състава - не презюмира, че по същите е осъществена реална доставка, тъй като фактурата като първичен счетоводен документ би трябвало да отразява възникнало преди съставянето ѝ данъчно събитие, което е въпрос за установяване в производството. Изводите за неналичието му СЪДЪТ НАМИРА, че се обосновават от ревизиращият екип от цялостния анализ на събраните доказателства. Например съдът съобразява, че видно от декларация на л.141 от прекия доставчик -Д. са предоставени от жалбоподателя, но същият няма склад, няма документи за придобиването им, отделно от това самият доставчик има само трима работника, няма наети за периода лица на граждански договор, няма командировъчни заповеди за тримата си работника, няма строителни книжа /което РС се изисква по арг. от чл.151, ал.1 т.3 б."а" вр. с чл.148 от ЗУТ, доколкото се засяга конструкцията/. Без реално изпълнени цели групи от СМР, видно и от СТЕ, без приемо- предавателни протоколи, без единични цени в количествените сметки, за да може да се

определи за каква стойност или за кой етап има осъществени облагаеми доставки, които да са обозримо различни от тези, които не са осъществени. Включително без данни фактурите към кой договор са относими. Например Договор №5 от 25.06.2012г. на л.94 е на стойност 41 650лв. без ДДС като първите три фактури имат стойност от общо 41 950лв.. Съобразява се обаче, че има плащане по договора заложено при завършването на всеки един от двата етапа. Отделно от изложеното договорът, който е с предмет изграждането на обект „Сушилня за билки и плодове” за единия от етапите - етап груб строеж, се установява липсва на кореспонденция с описаните дейности в приложението –СМР. Също така в договора се изисква превеждането на сумата да бъде след завършването на етапа, удостоверяван с двустранно подписан сертификат, а такъв липсва, както и приемо-предавателни протоколи, които съобразно договора ще докажат извършените дейности. Правилно е установено, че количествената сметка на л.100 към този договор визира конкретните дейности и обема им, но липсва както единична, така и обща цена. Например посочена е гипсова шпакловка от 548кв.м., но не е ясно по колко лв. е един кв.м. или каква е общата цена, като ако последната беше посочена- съответно в.л. можеше да установи конкретно 1 кв.м. на каква стойност е. Също демонтаж на дървени врати 7бр. не е ясно колко струва демонтажа на 1 врата и т.н.

Същото съдът установява, че и по отношение на договор №6 от 26.06.2012г. с предмет изграждането на стая за почивка от 20 кв.м. в сушилно помещения, на стойност 12 000лв. без ДДС -нито фактура №10-04, нито фактура №10-05 съответстват на стойността му. Видно от приложението се касае за СМР без да се засяга конструкцията т.е. в съществуващо помещение се демонтира и монтира дограма, подновяват се мазилките, водопровода и канализациите.

Също договор №7 от 27.06.2012г. на стойност 12 300лв. без ДДС – няма за същата стойност нито една фактура Договор №8 от 28.06.2012г. на л.115 – изграждане на баня от 6кв.м. с засягане на конструкцията на стойност 12 400лв., за която има издадена фактура.

Във връзка с анализирания трудови правоотношения са правилни изводите на проверяващите: например представен е трудов договор на л.134 с лицето С. П. на длъжност „работник-строителство” със срок на изпитване в полза на

работодателя, поради което СЪДЪТ ПРИЕМА, че ако лицето е било високо квалифицирано, подобен срок нямаше да има, индигия за това е и липсата на сертификати за придобити умения. Също по отношение на З. Р., назначен като строител с трудов договор от 25.06.2012г, отново със срок на изпитване в полза на работодателя, както и Б. Г. назначен същият ден 25.06.2012г.. Следователно след като е сключен договор №5 от същата дата са наети със срок за изпитване в полза на работодателя 3 лица без данни за квалификация, без данни да са работили на друго място освен мястото, посочено в трудовия договор- [населено място], поради което **не може да се направи връзка с описаните СМР**, някои от които изискват специални умения в част В и К, в част „Електро” и в част „Вентилация”. Съдът споделя изводите на ревизиращия екип и във връзка с констатациите за липса на командировъчни заповеди и други данни кои от лицата конкретно кои дейности са извършили. Изложеното е във връзка с това, че обектът се намира в [населено място], общ.П., а дори да се приеме, че с 3-ма работника за 1 месец могат да се извършат дейностите- вкл. да се сподели казаното от в.л., че денят през летните месеци е по-дълъг и може да се работи повече – то се касае хипотеза, при която работниците не пътуват от С. до [населено място] в двете посоки ежедневно. Също заплащането на лицата с оглед цялата стойност на дейностите вкл. и това, че за същия период дружеството е имало и други дейности- обуславят съображението за нереалност на доставката към момента на фактурирането ѝ, а не по-късно напр. към момента на експертизата, както се установява за новоизмазването по единия от договорите.

В подкрепа на изводите за липса на реалност на доставките е и това, че липсва склад за материалите подсигурени от жалбоподателя- няма такъв вкл. на място, а и няма данни за закупуването им вкл. няма МПС-та, видно от справка №2 на л.195, например, за да ги транспортира до [населено място] –било жалбоподателят, било прекия доставчик. Вярно е има договор за наем на МПС от 10.5.2012г. на л.214 , но за „Фиат дукато”. Също за „Пежо боксер” –договор за наем на л.217-товарен фургон, което е вкл.в списъка за транспортните средства за превозване на суровини и храни с рег.№89 –видно от удостоверение на Областна дирекция „За безопасност на храните” на л.220 вкл. за „Фиат Дукато” –удостоверение на л.90 т.е. същите са свързани с

дейността по същество на склада за обработка и превоз на билки, а не за СМР.

Във връзка с последното трябва да се има предвид, че в жалбата се визира, че има РС и сертификат от МЗХ за склада за билки, но такива не са приложени. Отделно от това същите касаят други процедури неотнормирани към реалността на конкретните доставки. Така, както се установи по договорите, че има заложили определени СМР предимно демонтажни, които не са изпълнени – така и евентуалното РС допуска конкретни СМР, но дали са осъществени не може да установи т.е последното не удостоверява извършването им, а правната им допустимост, ако са осъществени в срока на РС от 3 години по чл.153, ал.2 от ЗУТ. Също с евентуалния сертификат на МЗХ би се установила годността на обекта да се ползва по предназначение, което не се изключва от неизвършените СМР /предимно демонтажни и ремонтни/, чието неизпълнение безспорно се установява от заключението на в.л. Липсата на конкретни цени за всяка една от дейностите –пречи да се формира извод за каква стойност от договора са осъществени СМР, тъй като се касае за различни по вид дейности. **Жалбоподателят се е поставил в положение на невъзможност да се прецени за кои части на доставката има реално изпълнение.** Фактът, че дори един елемент не е осъществен, а видно от закл.на в.л. се касае за няколко позиции по всеки един от договорите – дава правото на проверяващият екип да откаже изцяло признаването на данъчния кредит. **В случая частичното неизпълнение влече цялостната нереалност на доставката, тъй като няма възможност да се установи за каква част от изпълнението ѝ има реалност в стойностно изражение.** Ако се касаеше за един вид СМР –при дадени от в.л. % неизпълнение – можеше да се установи каква част от доставката за каква сума е реална, но конкретно това не може да се изчисли при установената разлика в предмета на договореното с обема и вида на изпълненото. Следователно - дори да се приеме, че жалбоподателят е доказал за каква част има реално изпълнение от описаните СМР по договорите за м.06.2012г. /въпреки, че в.л. установява и дейности извършени непосредствени преди експертизата напр.новоизмазване, установимо за разлика от други дейности, които може да са извършени отново с оглед процеса, но да не могат да се констатират/, то той не установява за каква сума и **по кои фактури** следва да се признае правото на данъчен кредит, доколкото въпросът следва да

се реши по същество в настоящето производство.

С оглед изложеното се правят следните изводи: правилно за м.06 и за м.08.2012г. в РА с оглед неналичието на предпоставките за признаването по чл.68, л.1, т.1 от ЗДДС не е признато правото на данъчен кредит в размер на 29050лв. по общо 9 фактури издадени от [фирма], поради което за м.06.2012г. е установен ДДС за внасяне в размер на 8215,22лв. главница и лихва от 414,72лв., както и е законосъобразен РА, в частта, с която е изменен установеният резултат за данъчен период м.08.2012г. /с решение №748/22.04.2013г./ като определеният ДДС за внасяне от 7 796,19лв. е изменен на 1323,81лв. ДДС за възстановяване, след като е установено липсата на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС.

Следователно жалбата трябва да се отхвърли, ведно с последиците. По разноските: претендира се юрк.възнаграждение, което определено по чл.7, ал.2, т.7 от Наредба №1/2004г. върху непризнатото право на данъчен кредит общо в размер на 29050лв. е в размер на 1031лв..

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.160, ал.1 посл.пр. от ДОПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] с ЕИК[ЕИК] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН] от 09.01.2013г. издаден от орган по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите /НАП/ -гр. С., В ЧАСТТА, потвърден с решение №748 от 22.04.2013г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” ЦУ-НАП, с която е потвърдено задължението за м.06.2012г. от 8215,22лв. дължимо ДДС и лихва от 414,72лв. и в частта, с която е изменен установения резултат за данъчен период м.08.2012г. от определения 7 796,19лв. ДДС за внасяне е намален на 1323,81лв.ДДС за възстановяване.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати 1031лв. юрисконсултско възнаграждение на ответника.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Преписи на страните.

Съдия:

